

Osztályozás

Tárgy

331.86

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Fiatalok az óriásraktár tetején

Daru és villamos targonca — Ács lesz, de gimnáziumba jár — Háromezer vagon áru harmincezer vasbetonelem között — Ipari tanulók építik a Szabadkikötő tranzitraktárát

Forrás:

Csep. Hírlap, 1960. Nov. 2.

személy

Helyezés

"1960"

Jobbra a földektől, a kicsiny bolgárkertész-házak mellett karfiolt, paradicsomot szedgető emberektől, túl a gyorsvasút sínén, már látni a seszínű épületkolosszust.

— *Ők azok* — mutat a homlokzaton hajlongókra Pozsonyi Zoltán, a Kossuth-díjas kőműves, aki már jó néhány éve, most a 22-es Építőipari Vállalatnál, foglalkozik azzal, hogy ipari tanulókból segédkeket, jó szakmunkásokat nevel. — Akiket most látunk, „nem akármilyen gyerekek” — mondja.

Keverőgépek fogyasztják a kavicshegyeket, az előregyártott vasbetonelemek úgy tornyosulnak, hogy szinte... no nem, azért a Csepeli Szabadkikötőben készülő tranzitraktár mégiscsak magasabb.

Mindent a legjobban megismerni!

— *A fiatalok?* — kezdjük egy tervrajzot böngésző fiatalembernél a kérdezősködést.

— *Hát igen, derék fiúk!* — válaszol rögtön Szántó József építésvezető. — *El tudja hinni, hogy ezen a hatalmas raktáron minden ács- és kőművesmunkát ők, az ipari tanulók végeztek el?*

A raktár külsőre már késznek mondható, de hogy ne csak szemmel érzékelhessem arányait, néhány számot sorol Trébel Jenő művezető:

— *Háromezer vagon áru fér majd bele; teljesen előregyártott — mégpedig a helyszínen előregyártott — vasbetonelemekből épül: húsz ezer darab van már benne. Háromemeletes, 27 méter magas, 250 méter hosszú és 36 méter széles...*

Miképpen lehetséges, hogy tapasztalatlan fiatalokra mernek bízni ilyen fontos — hetvenhatmillióba kerülő! — építkezést?

— *No, azért mi is ott vagyunk — kapom a választ. — De bizonyos, hogy az oktatás sokkal eredményesebb, ha így együtt, csoportban vannak a tanulók. Ha valamely szakmunkás-brigádba helyezzük egyet-kettőt, nem a legvalószí-*

nübb, hogy megtanulnak minden műveletet. Itt minden az ő dolguk.

Az egyik oldalon gépkocsinak építenek utat; a raktár túlsó oldalán már lefektették a sínpart, amelyen vonat viszi az árut; s alig néhány méterre ettől ott az öböl. Most rozzant hajócskák rozsdás testeit javítgatják, vagy bontják szét itt, de jövőre már beállhat az első szállítógőzös, hogy daru emelje terhet az emeletenként sorban elhelyezett rakodóerkélyekre. Minden korszerű lesz itt: villamos targoncák viszik majd távolabb az árut.

Öreg munkások büszkesége

A tetőn állunk meg először, a teljesen sima tetőn, amelyről pompás kilátás nyílik a Dunát kísérő őszi fűzesekre, a Lágymányosra, a hidakra; baloldalt a kikötő két porszínű, öreg raktára.

— *Látja ezeket a fugákat, ezt a téglafalat? Álljon melléje, talál-e csöppnyi görbületet is? ... Olyan munka ez, hogy felnőttek nem csinálták volna így!*

A Kossuth-díjas szakember elismeréséhez érkezik Szabó Elek és Kerekes Ferenc. A másodéves kőművestanulók oktatója.

— *A burkolást végzik éppen a fiúk — kalauzolnak egy magas kőfalhoz, amelyhez állványzat támaszkodik.*

Ki honnan jött, mit dolgozik legszívesebben? A 18 éves, jökötésű Jánosi Mihály Baja környékéről, a szőke, félszeg Balla János Tiszakécskéről. Az ő apja egyébként is kőműves, s nemkülönben érti az ács-szakmát.

— *Mindent szívesen csinálunk; a legnehezebb tán ez itt, a burkolás.*

Az oktatók bővítik ki a szürke válaszokat: — *Közülünk sem végezné senki jobban...*

Az alapozástól az állványokig

Vidékiek a fiúk, hogy élnek a fővárosban? A 22-esek kor-

szerű, központi fűtéses, Üllői úti munkásszállóján 230-an laknak. Jánosi Mihály így foglalja össze a szórakozást: — *Hetente kétszer vetítenek filmet; időnként kijárnak az Egressy Klubtól; van kultúr csoportunk, én magam harmonikázni szeretek... Aztán haza is utazunk...*

Haza... Tavasszal felszabadulnak — utána? Legtöbben a vállalatnál maradnak, de jó néhányan bejelentették már: *ők hazamennek, lehet a szövetkezetben is építkezni.*

Fülöp Jánosnak ács lesz a szakmája. Két éve lesz már, hogy itt dolgozik; az alapozásnál kezdte, most éppen állványzatról jött le.

— *Az alapozásnál még voltak zökkenők — mondja Popovits László, az ácsstanulók mestere ismételt kérdésemre: miként mertek a szakmával épp hogy ismerkedőkkel hozzászólani az építkezéshez. — Akkor még mindenütt ott kellett lennem; aztán bejöttek, s már sajnálom, hogy tavaszra elváltak. Itt van Fülöp Jancsi is: brigádvezető. A szakmában leginkább előrehaladottak közül való. saját felelősségére irányít, ellenőrzi a munkákat.*

De másról is nevezetes ez a fekete-komoly szemöldökű fiú: *gimnáziumba jár. Hetente háromszor, öt órától tízig a Teleki Blanka gimnázium padjában ül; első éves, legjobban a földrajzot szereti.*

— *A szaktárgyakon kívül — teszi hozzá.*

Tavaszra segéd, néhány év múlva érettségizett; azután?

Elnéz a Duna felett: — *Ugy tudom, a gimnáziumból lehet építőipari egyetemre menni...*

Keresztényi Nándor